

VLIEGVISSSEN OP ZEEFOREL...

MØN EN FALSTER

Tekst en foto's: Rudy van Duijnhoven

Een
zilverkleurige
maatse
zeeforel.

De Deense (schier)eilanden Funen en Møn zijn locaties die veel bezocht worden door zeeforelvisser uit Nederland en België. Het zijn fantastische stekken, maar je bent wel afhankelijk van de juiste omstandigheden. Wanneer de wind het water al te troebel maakt, moet je op zoek naar alternatieven en dan kom je soms terecht op andere eilanden... Zo belandde Rudy in oktober op Falster en trof hier meerdere interessante stekken aan. Hij vertelt er graag over in deze bijdrage.

In de luwte bij Brunhoved was het aanvankelijk nog goed te doen...

Best grote golven bemoeilijkten het vissen steeds meer.

Eind oktober was ik met mijn partner Cora en vismaat Theo van de Poll weer eens op Møn, het schiereiland met de fraaie, hoge krijtrotsen ten zuiden van Kopenhagen. Een drietal jaren was ik niet in de gelegenheid geweest om in Denemarken op zeeforel te gaan vissen en het voelde dan ook extra goed eindelijk weer de frisse zeelucht in te ademen. We verbleven in een vakantiehuisje van Camping Møns Klint aan de rand van het bos, van waar de visstekken op het schiereiland binnen een half uur tot drie kwartier te bereiken waren. Helaas troffen we het niet met het weer. De temperaturen waren nog aangenaam voor het vissen langs de kust, maar er stond elke dag een matige tot krachtige wind, en op twee dagen hadden we zelfs te kampen met een stormachtige wind! De wind waaide in hoofdzaak uit zuidelijke richtingen, waardoor we nog terecht konden op stekken aan de noordkant van Møn, maar uiteindelijk werd het ook daar onbevisbaar. Het water was te troebel, er stonden soms behoorlijke golven en ook dreven er steeds meer planten-

resten in het wateroppervlak, wat het vliegvisser erg lastig maakte. Op een gegeven moment was ik zelfs tien minuten bezig om bijna tien kilogram plantenresten van de leader en vliegenlijn te halen...

STEKKEN

De stekken die in het begin van de week nog bevisbaar waren, lagen bij Nordfeld, Ålebæk en Brunhoved. We stonden er niet alleen, want een heel legertje kunstaasvissers uit Denemarken en Duitsland kwamen hier ook hun geluk beproeven. Een enkeling viste met lepels of kustpluggen, maar de meesten waren met kunstvliegen aan de slag: garnalimitaties die gevist werden aan een lange onderlijn achter een sbirolino. Met de werphengel konden de kunstaasvissers grotere afstanden werpen en afvissen, en vaak konden ze zo het helderder water bereiken dat zich achter het troebele water onder de kust bevond. Ten westen van de parkeerplaats van Ålebæk, in de richting van het pompstation van Pomlerende, vonden we een strook ondiep water die goed te bewaden en bevissen was, met veel planten-

groei op de bodem en in het begin nog mooi helder water. De plantenresten lagen hoog opgestapeld op de oever, dus daar hadden we geen last meer van. We visten hier met vlieghengels van negen tot tien voet lang (275 tot 300 cm) voor de lijnklasse #7, en op de vliegenreels zaten drijvende WF7 vliegenlijnen waaraan gevlochten, drijvende of gedeeltelijk zinkende leaders gelust waren. Aan de leaderpunt van 23 of 25/00 mm fluorocarbon kwam een kleine garnalimitatie of een streamertje; de leaders hadden een totale lengte van een meter of vier.

Alle drie wisten we hier zeeforel te haken, maar landen was een andere zaak... Meerdere zeeforellen wisten zich, door de capriolen die ze maakten wanneer ze gehaakt waren, snel weer van de weerhaakloze haak te ontdoen. Jammer, maar zeker wanneer er ook kleinere zeeforellen gehaakt kunnen worden vissen we alleen met haken zonder weerhaak. En een haak met weerhaak in je waadpak, waadjack of je vel wil je ook niet natuurlijk...

FARØ

Op de donderdag stond er een harde wind uit het oosten tot zuid-oosten en dat had ook invloed op de stekken aan de noordkant van Møn. Cora besloot de dag te besteden aan wandelingen in het bos en langs de krijtrotsen. Theo en ik namen een kijkje bij Nordfeld maar omdat het water hier alleen maar sterker begon te verkleuren, besloten we door te rijden naar de parkeerplaats op Farø. Deze parkeerplaats ligt daar waar je vanaf de snelweg E47/E55 net over de brug de afslag neemt. Via Farø en Bogø kom je dan op Møn uit. Vanaf de parkeerplaats liepen we onder de brug door en vonden hier een strook water die nog behoorlijk goed te bevissen was. Het water was ter plaatse helder, niet al te diep en rijkelijk voorzien van stenen en plantengroei. Vanwege de grote, ronde stenen in het water moest het waden met enig beleid gebeuren, maar tot problemen leidde dit niet. Door de hoge oever, die hier soms erg dicht achter je langs ligt, konden we profiteren van de luwte.

Zowel Theo als ondergetekende wisten hier zeeforel te haken en landen. Tegen het donker hadden we

beiden onze vliegen verwisseld door een garnaalimitatie die de laatste restjes licht reflecteerde. Deze imitatie heeft voelsprietten van mallard-fibers, kleine metalen kettingoogjes, een lijfje van paarlemoerkleurig mylartinsel en een thorax rond de oogjes van paarlemoerkleurig cactus chenille. Het is een patroon dat al vaak de visdag voor ons gered heeft, zowel in het voorjaar als in het najaar. Overdag konden we dan geen aanbeten noteren, maar in het (bijna) donker kwamen de zeeforellen dichterbij de oever en konden we er een of meerdere haken en landen.

Bij Alebaek kun je fijn wadend vissen.

Doorvissen tot in het donker is vaak de moeite waard.

Bij de brug vonden we een bevisbaar stuk waar ook de nodige forel rondhing.

Een leuke zeeforel die we op Falster vingen.

Niels toont zijn vliegen.

FISHING ZEALAND

Eerder in het jaar had ik contact gehad met Niels Lagergaard Pedersen, de projectchef van Fishing Zealand en zelf ook een ervaren visgids en vliegvisser op zeeforel. Nadat we onze vakantiewoning via Fishing Zealand definitief geboekt hadden, spraken we af om een keer

Garnaalimitaties deden het prima

samen te gaan vliegvisser. Niels woont in de buurt van het vliegveld van Kopenhagen en het was in eerste instantie de bedoeling om elkaar te ontmoeten op een van de stekken aan de noordkant van Møn. Maar omdat de omstandigheden door de harde wind zo moeilijk geworden waren, stelde hij voor om af te spreken op het eiland Falster, dat ten zuiden van Møn ligt. We spraken af op een parkeerplaats op een terrein met vakantiehuisjes bij het strand van Ore/Konsnæs, iets ten oosten van Stubbekøbing aan de noordkant van Falster.

Falster is 514 vierkante kilometer groot en telt 43.537 inwoners, waarvan 40% in de belangrijkste stad

Nykøbing Falster woont. Op Falster ligt Gedser Odde, de zuidelijkste punt van Denemarken. Het eiland is door twee bruggen verbonden met het eiland Seeland, waarop de Deense hoofdstad Kopenhagen ligt, en door twee bruggen en een tunnel met het eiland Lolland. Eskildstrup en Slotsbryggen zijn andere grote plaatsen op het eiland. We ontmoetten elkaar precies om tien uur 's morgens. Die dag stond er een harde wind uit het zuiden, maar de stek lag echter mooi in de luwte achter het terrein met de vakantiehuisjes en er kon dan ook goed gevist worden. Het water was er nog steeds helder, gemakkelijk te bewaden en volgens Niels was dit een van de betere stekken op Falster. Een probleem waren hoogstens de twee zeehonden die af en toe erg dichtbij kwamen, de zeeforellen zullen ook zeker een respectabele afstand aangehouden hebben tot deze dieren.

LICHTERE UITRUSTING

Niels toonde ons de veelal kleine garnaalimitaties waarmee hij in deze tijd van het jaar op zeeforel vist. Hij had ook een opvallend lichte uitrusting bij: een vliegengengel voor de lijnklasse #4 die een vriend voor hem gebouwd had, met op de vliegenreel een drijvende schietkop vliegenlijn en nylon volglign. Daarmee kon hij prima vissen onder de gegeven omstandigheden, al had hij wel soms last van knopen in de dunne volglign. De manier waarop hij de garnaalimitatie viste,

was ook opvallend te noemen: met lange, snelle halen werd de kunst-vlieg weer teruggevis; niet met de vijf centimeter lange stripjes dus waarmee een garnaalimitatie meestal wordt binnengevist. Op deze manier kon hij snel veel water afvissen, tot hij de vissen gevonden had. Net als wij maakte Niels gebruik van een lijnmandje waarin de binnen gestripte vliegenlijn of volglijn verzameld werd.

Tijdens een koffiepauze toonde Niels ons ook de 'Fishing in Denmark'-app, waarin een schat aan informatie te vinden is over het vissen op diverse vissoorten in Denemarken. Via de app, die een in het water drijvend dobbertje als logo heeft, kun je bijvoorbeeld ook zien hoe de windomstandigheden zullen zijn gedurende een visdag op een bepaalde stek. De app gaf ook aan dat het water op onze stek snel afliiep naar diepere gedeelten en dat er hier een afwisselende bodem ligt. Behalve zeeforel zouden we hier in de herfst ook nog kans maken op geep. De beste maanden van het

Vooraf kleinere patronen werkten goed.

jaar zouden februari, maart, april, september en november zijn. Tussen Kongsnaes en Stubbekøbing mondt een beekje uit in zee, maar rondom de uitmonding hiervan mag niet gevist worden, zoals ook in de app zichtbaar gemaakt wordt. In totaal kun je via de interactieve Fishing in Denmark-app informatie vinden over meer dan 1600 visstekken in Denemarken! De app is het downloaden en installeren op je mobiele telefoon dan ook zeker waard.

ABILDVIG

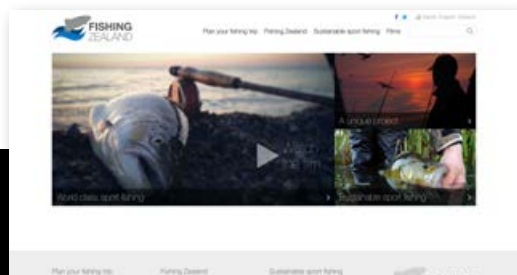
Toen we langs het strand naar het gedeelte tussen een steiger en de punt liepen, volgens Niels een van de beste gedeelten van deze stek, zagen we een kunstaasvisser een mooie zeeforel vangen. Dat geeft de burger

De 'Fishing in Denmark'-app is een geweldige bron van informatie.

Snel strippen was de tactiek.

moed! Theo wist hier twee zeeforellen van rond de veertig centimeter te landen, een derde vis schoot voortijdig los. Ook Cora kreeg hier nog een aanbeet, maar voor de rest bleef het rustig deze dag.

FISHING ZEALAND - EEN SAMENWERKINGSPROJECT

Fishing Zealand is een ambitieus project waaraan verschillende partners deelnemen. De Deense Sportvis-sersbond, diverse gemeenten in Seeland en de eilanden en een aantal sportvissers werken samen met lokale bedrijven en toeristische organisaties om een duurzame sportvisserij te ontwikkelen en de mogelijkheden voor de visserij in de regio als geheel te verbeteren. Het project levert een positieve bijdrage aan het sportvis-toerisme en de groei van lokale bedrijven, maar ook aan het milieu en de sportvissers. Fishing Zealand wordt momenteel georganiseerd met een politieke begelei-dingsgroep en een projectgroep. Beide groepen bestaan uit leden die de verschillende partners vertegenwoordi-gen. Meer informatie is te vinden in het Fishing Zealand Magazine en op de website.

INFORMATIE

Fishing Zealand

Email: info@fishingzealand.dk

Website: www.fishingzealand.dk/en/

Facebook: www.facebook.com/fishingzealand/

Fishing Guide Denmark

- Niels Lagergaard Pedersen

Tel. +45 22 67 78 74

E-mail: niels@fishingguideddenmark.dk

Website: www.fishingguideddenmark.dk

Facebook: www.facebook.com/nielslagergaard.pedersen

Camping Mons Klint

Klintevej 544

4791 Borre, Denemarken

Tel. +45 55 81 20 25

E-mail: info@campmoensklint.dk

Website: <https://www.campmoensklint.dk/?lang=en>

Niels nam ons nog mee naar een andere stek op Falster, voor een stuk bos net ten westen van de brug naar Farø. Normaal gesproken moet je hier wadend een diepe geul kun-nen bereiken en de randen daarvan zijn goede stekken voor de zeeforel. Vlakbij de brug ligt die geul vrij dicht onder de oever, maar door de hoge waterstand (met name te wijten aan de harde wind) konden we die geul onmogelijk bereiken. Niels raadde ons ook nog aan om richting Abildvig te rijden, aan de oostkust van Falster. Er ligt hier een lange kuststrook die in zuidelijke richting afgevist kan worden. De stenige, rotsige bodem wordt afge-wisseld door gedeelten met zand, zeegras en zeewier. Het waden kan plaatselijk wel wat lastig zijn. Deze stek is met name goed in het voor-en najaar volgens Niels, maar is het gehele jaar het bevissen waard. Let op de donkere gedeelten in het water en vis de plekken waar stenen in het water liggen extra goed af. We hadden plannen om die stek de laatste visdag nog te proberen, maar de harde wind stond daar precies langs de kust. Dat is de reden dat we ervoor kozen om de stek bij Kongsnaes nog eens te proberen. Ondanks de harde windvlagen en de regelmatige regenbuien troffen we hier nu betere visomstandighe-den en wisten we alle drie meerdere

Even meten en dan mag deze fraaie vis van Theo terug.

zeeforellen te haken. Bij mij schoot er, op enkele meters afstand, een schitterende, zilverkleurige zeeforel los van naar schatting 50 tot 55 cen-timeter lang. Cora haakte in totaal vier zeeforellen, die eveneens kozen voor een 'long line release'. Theo wist in totaal drie zeeforellen te lan-den. De grootste mat 47 centimeter. Daarnaast miste hij nog een aan-beet. Doornat maar tevreden reden we terug naar onze vakantiewoning. De volgende dag stond de terugreis naar Nederland op het programma en onderweg maakten we natuurlijk al weer plannen voor een volgende zeeforeltrip. Dat zal deze keer geen jaren meer duren! ■

De vrouw van de auteur in haar element.